

limunij intinctus, vel etiam vino variè mouetur in imo lancis, cuius fundus planus sit: forsan & in succo cœparum vel alij purgato, quanquam id non expertus sim: mouetur vario motu hinc illinc, rectà & quasi in circulum, spatiis satis amplis, & cum quieuerit, rursus paulo post mouetur. Causam horum aliàs diximus.

27 Astrites duorum generum est: vnum quod vocatur hoc nomine verè; aliud quod artificio constat: namque omnis gemma rotunda, formâ lupini scilicet, latâ & elatiore in medio coloris crySTALLINI, lucem sub diuo concipit instar syderis: vnde ex Onyche tales fiunt arte, meliores ex carneolo albo. At veri ex lapide duriores sunt, eâ formâ nati, in quibus solum nitor ex politura desideratur. Gemmarij vocant omnes girasoles.

28 Solaris gemma est chrysolitho similis, sed splendidior: hic in lumine candelæ, sed in circumferentiâ, sed in medio lumen amplum concipit instar solis, cum fulgore magno. Nobilis gemma est, & vt reor rara: differt ab astrite vera colore, quia aureus est, quod fulget mirum in modum, & in lumine candelæ: quod in medio, quod in profundo ipsius gemmæ.

29 Aelurinus gemma est similis topazio, colore, sed non adeò splendida, grauior, longè durior, formâ rotundâ fermè vt sphaerula, quæ diuerso aspectu colorem variat, perspicua est, & lumini certo exposita, colligit radios, ita vt in medio lineam referat candidissimam, tenuissimam atque splendidissimam, quæ totam transversam diuidat, prope miraculum: cum tamen sæpius gestauerim, non visus sum ab ea affici. Est etiam lapis mollis alius, neque opacus omnino, neque perspicuus, quem eodem nomine vocant, quod luci oppositus, albus niger cinereive coloris appareat: per se autem cinereus est, vnde forsan & ab hoc nomen ælurini sumpsit: hic enim color pellibus ælurorum familiaris est.

30 Hyacinthus gemma est coloris floris mali punici, sed non ad vnguem: cum enim flos mali punici opacus sit, gemma autem perspicua; fieri non potest, vt vnquam color amborum vnus idemque sit, namque color perspicui fingit terminum: nam color est extremitas perspicui in corpore terminato, opaci autem color est in termino perspicui, quod corporis opaci superficies est. Præterea color opaci est totus collectus in superficie eius, quoniam qui est in perspicuo id est aëre, exilis est ob medijs tenuitatem: qui autem est in gemma perspicua necessariò sparsus est per totum: si ergo idem sit colori opaci natura, & magnitudine, necesse est multò maiorem videri perspicuæ gemmæ, quàm opaci corporis; si autem æquales videntur, multò dilutiorem necesse est esse illum gemmæ quàm opaci; quandoquidem vel collectus illi solum æqualis videtur. Est ergo triplex color: alius opaci vt est corpus, quo terminatur perspicuum: alius perspicuæ gemmæ vt

perspicua est: tertius quasi medius qui est gemmæ perspicuæ opaco insidentis: neque vllus illorum rationibus dictis comparari potest alteri, vt idem dici possit. Ergo hyacinthi color vt dixi est, ac siffofimali punici radiis solis exponatur, sed gemmæ paulò magis tendit ad croceum: Iuxta hoc ergo cum in vno eodemque colore conueniant, vt aëri expositi colorem referant hyacinthinum, qui saturior est, superpositus opaco corpori carbunculum imitatur, ruberque euadit: atque hic vt aliàs dixi optimus est. Dilutior autem colorem exhibet, opaco superpositus aut annulo inclusus, saturum quem vocant chrysopacium: nescio qua ratione, cum neque cum auro conueniat, nec quod sit parium intelligam: Ita tamen vocant gemmarij. In origine ergo cum inter se conueniant, postmodum tantum discriminis ex aspectu suscipiunt, vt gemmæ diuersi generis videantur, cum altera rubra sit, altera punice coloris. Quominus mirum est & easdem vires habere, & efficaciores, imperfectiorem magnitudine, arcta nobilitate: vix enim primi generis inuenias, qui phasellum magnitudine æquet, quod vt reor naturæ difficillimum sit, in rara substantia præsertim non admodum dura, splendoris & coloris tantum colligere, nisi admodum elaborata sit. At magna difficilè elaborantur. Illud mirum quod cum nobilis hyacinthus luci expositus, eandem præbeat speciem quam carchedonius, hic tamen priorem inclusus annulo retinet colorem, ob substantiæ densitatem, quæ exiguum colorem colligi non permittit; ille cum tenui sit substantiâ, & colorem densum habeat, percussu cogit in rubrum, carbunculo vt dixi similis. Qui verò in cœruleum cogitur colorem, impurus est, ideòque ignauus viribus illis quas sæpius retulimus.

31 Simili ratione Granatus differt à carbunculo multum, quamuis obiter tractantibus secus videatur. Et sumptus in potu & gestatus, mirum in modum curas, & tristitiam pellit, sed vigilias facit. Crescit multum sic dictus, quod eius colos similis sit granis punicorum malorum, quæ vulgo granata dicuntur, quod granis abundant. Vehuntur ex Hispaniæ regione maritima, olim Betica, nunc Granata appellata, ob quam forsan etiam nominis similitudinem sumpsit. Caret gratia & venustate.

32 Coruinæ lapides sunt, qui in capite piscis corui inueniuntur, colore grandinis, longiores gibbæ, eaque parte leues: intus autem vbi cauum referunt, inæquales: gestatæ super renes, vel tritæ & ebibitæ lithiasin prohibent, & dolores ex ea. Cumque generatio lapidum tribus modis fiat, tum in animalibus, tum alijs in locis, & *συσφύσις* id est confluxione, vt inquit Theophrastus, mutatione & gleba seu coagulatione: in animalibus confluxio aliter fit, aliter extra; nam extra necesse est, vt sit aliquid quod trahat, veluti semen in planta: